

PRÁZDNINOVÝ ZPRAVODAJ

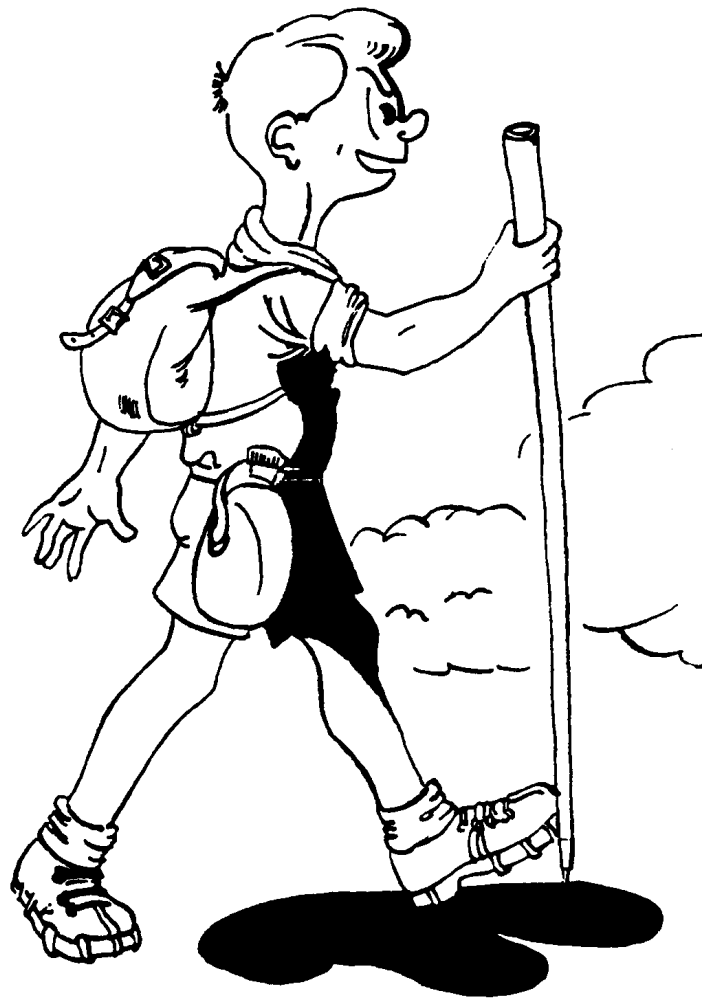

PRO
FARNOSTI

JAROSLAVICE SLUP STRACHOTICE

DYJÁKOVICE HRÁDEK VALTROVICE

*„Chod', kdykoliv jen
můžeš. Dívej se,
poslouchej, chutnej,
čichej, hmatej, žasni
a připomínej si, že
svět není tvůj.
Cvič se v lásce ke
stvoření.
Nepřestávej
děkovat.“*

Křest

„Pane faráři, chtěl bych pokřtít dítě. Co je k tomu třeba?“

Pokud chceme křtít dítě, je možné jej pokřtít jen když jej budete vychovávat ve víře. A to svým vlastním životem a příkladem. Tento požadavek není výmysl kněze, ale je součástí křestních obřadů, a tak to také veřejně vyznávají rodiče při udílení svátosti křtu. Má to být pravdivé vyjádření něčeho, co v životě pro nás samotné něco znamená a je velmi důležité, proto se o to také chceme podělit. Pokud dítě chceme jen pokřtít a pak už nic pro rozvíjení této svátosti nedělat, nechme raději křest na vlastním rozhodnutí dítěte.

Až dospěje, může se samo rozhodnout a pak také hezky prožít svátost křtu. Křtít jen proto, že si to přeje babička, to nelze. Stejně tak pokud je jediný důvod jen ten, že mu dáme možnost mít svatbu v kostele.

Pokud jsme sami byli „jen“ pokřtěni a naši rodiče nám nepředali víru, která se dotýká každodenního života křesťana, nejsme schopni vést dítě k víře, když sami o tom vlastně nic nevíme. Pak je třeba se zajímat o tuto svátost a také ji rozvíjet. Minimálně jeden měsíc před křtem je třeba se přijít domluvit s knězem, abyste stačili absolvovat přípravná setkání, kde se o víře hovoří a také se tam dozvíte i samotný průběh a význam křtu. Dále je třeba kmotr(a), který bude svěřence v duchovním životě provázet a pomáhat s touto výchovou ve víře rodičům. Myslet si, že úloha kmotra nastupuje až ve chvíli, kdy se něco stane rodičům, aby se pak postaral o dítě, je jen velmi zúžený pohled, který je ale velmi rozšířený. Dále je třeba křestní svíčka a rouška, které se dají zakoupit nebo si je můžete i sami vyrobit. Každý pokřtěný se stává členem velké rodiny – církve, jejíž hlavou je Kristus, který toto společenství také posvěcuje. Církve je svatá ne díky jejím členům, kteří jsou hříšní, ale díky Kristu, který je s nimi a působí také skrze ně. Proto se křest přijímá, pokud je to možné, ve slavnostním nedělním shromáždění, kdy je

celá farní rodina pohromadě a může prožít přijetí nového člena, za kterého se pak také modlí a mají k němu skrze víru blízko. Modlím se za všechny pokřtěné a vyprošuji Ducha svatého i těm, kteří je pokřtít nechali, aby podle toho, co sami přijali, také pravdivě žili.

Požehnané prázdniny a čas dovolených! A nezapomeňme v plánování na dovolenou také na náš osobní vztah k Bohu, který můžeme prožít skrze mši svatou, která je pro každého křesťana nezbytnou a nutnou součástí jeho života, kterou si nenechá ujít. *P. P. Sobotka*

Zanedbal jsem náboženskou výchovu svých dětí

Zhruba jednou za měsíc slyším tato nebo podobná slova: „...jak je mi líto, že jsem zanedbal náboženskou výchovu svých dětí“. Kdo to říká?

Většinou takováto věta zazní z úst rodičů, kteří mají už děti dospělé a s přibývajícím věkem sami objevují krásu a důležitost víry. Zároveň však také vidí, jak moc rádi by toto své současné poznání předali svým nejbližším a jak už nyní jejich drazí a jejich rodiny „nejsou na příjmu.“ Jejich vlastní rodiče jim zřejmě základy víry předali, ale oni z různých důvodů to, co generace před námi považovali

za podstatné – předat víru a praktický život podle ní – opomenuli. Důvody jsou různé: nepřijeň doby, spousta práce, ohledy na to, co by tomu řekli druzí, vidina krátkodobé výhody a mnoho dalších. Ale svědomí podsouvá vtíravou otázku: nejsou to často jen výmluvy?

S přibývajícím věkem mnozí objevují, jak víra, ke které byli v dětství vedeni, je něčím nosným a přínosným a jsou rádi, že se mají k čemu vracet. O to víc bolí, že někteří si musí přiznat, že jejich děti byly vedeny tak, že se nebudou mít k čemu vracet. Někteří to chtějí překotně napravit, a tak věci víry takřikajíc „cpou horem dolem“ dětem, vnoučatům i jejich partnerům. Ale výsledek je spíše obrácený: dosáhnou toho, že jejich drazí o těchto tématech nechtějí ani slyšet. U některých jejich neúspěšná snaha pak vede k malomyslnosti a bolestným výčitkám.

Zde je potřeba připomenout, že je sice škoda, že promeškali vhodnou dobu k předání dědictví otců – víry, ale ještě nemusí být nic ztraceno. Mnohé se dá totiž ovlivnit dobrým slovem, poctivým přiznáním, svědectvím – vytrvat žít podle poznané pravdy a hodnot víry i za cenu nepochopení od svých nejbližších. Dnes je v módě objevovat rodokmeny a jakékoli souvislosti s životem předků. Mladí nemají problém přijímat to, co je jim představeno, jako rodový poklad, který má hodnotu a účinnost i dnes a tím víra bezesporu je. Poctivý příklad rodiče, dědečka, babičky je víc než nevyžádané rady.

Člověk, který si je vědom, že něco zanedbal, může ještě všechno ovlivnit skrze modlitbu. Často říkávám starým lidem: „A máte ještě něco důležitějšího na práci než těm svým nejbližším vymodlit živou víru?“ A tak doporučuji: vzít jednoho po druhém a denně se za ně poctivě modlit. Nečekejme výsledky hned, ale máme jistotu, že Pán Bůh také chce, aby to s vašimi dětmi a vnoučaty dopadlo dobře, aby ani jeden z nich nechyběl u nebeské hostiny. Tak jen vytrvat!

P. Marek Dunda

Víra – to je poklad můj, tu mi, Pane, ochraňuj!

Jak Panna Maria našla nový domov

Při cestě na Modlitby matek mi padl do oka obrázek Černé madony z Čenstochové, který byl opřený o kontejner. Napadlo mě, že ten kdo ho tam dal, měl alespoň tolik ohledů, že neskončil přímo v kontejneru, ale dal někomu šanci na jeho záchranu. Jelikož jsem velkou citelkou Panny Marie, tak jsem si řekla: „Já tě tu, Panno Maria, nenechám“. Vzala jsem obrázek s tím, že si ho vezmu domů a pokračovala v cestě do Hřbitovní kaple. Tam se ostatní mamky divily, co jsem to přinesla. Rozhlížely jsme se po kapličce a neobjevily jsme tam ani sochu ani obraz Panny Marie. Tak jsem obrázek po dohodě s ostatními maminkami opřela před obětní stůl. Říkaly jsme si, že Panna Maria našla důstojné místo pro svůj nový domov. *Olga Dobrovolná a maminky*

P.S.1. Pokud byste chtěli vyházet nějaký starý svatý obraz nebo kříž třeba po prarodičích, nejprve si to dobře rozmyslete, jestli se této věci vůbec zbavovat – vždyť je to památka na vaše předky. A pokud byste opravdu nenašly ve svém domě místo, kde by tato památka mohla být, přineste nám ji třeba na faru.

P.S.2. Co že jsou to Modlitby matek? Inu je to modlitební hnutí, které v církvi vzniklo v roce 1995. Maminky se v rámci tohoto hnutí za své děti a v modlitbě je odevzdávají Pánu spolu se vším, s čím si v jejich životech nevědí rady. Dnes je rozšířeno asi ve 122 zemích celého světa. U nás v České republice existují stovky skupinek modlících se maminek a no a jednu skupinku máme i v Příměticích (schází se každé úterý v 18 hod ve hřbitovní kapli) a jednu v Prosiměřicích. Pokud byste se někdo chtěli přidat, rádi vám na faře v Příměticích předáme kontakty.

Bunkr

Nedávno kdosi přeřízl bunkr u Vratěnína. Je na to zajímavý pohled. Velký kus betonu, který měl odolat různým útokům a najednou je část odříznuta. Přijde mi to, jako by bunkr byl najednou nahý. Taková tvrdá slupka, tvrdý obal a někomu se

podářilo dostat dovnitř. Některé tento čin možná pohoršuje, mě naopak vedl k rozjímání nad tím, jak se dá při troše snahy takový tvrdý obal překonat. Představil jsem si Pána Ježíše, jak stojí se sbíječkou u našeho srdce a snaží se dostat dovnitř. Vyvrtat alespoň malou díрку, aby k nám mohl proniknout paprsek jeho světla.

Naše srdce jsou totiž často jako ty bunkry. Jsou obaleny vším možným balastem a harampádím a tak jsme uzavřeni pro Boží působení a vnímání Boží lásky. A Pán Bůh hledá různé způsoby jak do našeho srdce proniknout. Je s námi trpělivý a pomalu odstraňuje tu tvrdou slupku.

Ještě mě k tomu napadá, že zničený bunkr může být povzbuzením i pro mezilidské vztahy. Často s druhým nemůžeme najít společnou řeč, jedná s námi tvrdě, je těžké se s ním domluvit. Má kolem sebe vystavěnou zeď. Není nutné to s ním vzdávat. Jen je potřeba dostatek trpělivosti, aby ta tvrdá slupka nakonec povolila. *o. Nik*

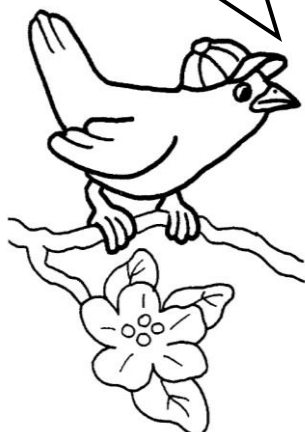
Pojednání o lakomství začneme opět malým vtípem: V synagoze stojí Rubinstein a modlí se: „Hospodine, můj Bože. Prosím Tě, ať mi vyjde ten obchod za sto tisíc korun!“ A usilovně se hlasitě modlí. Do synagogy vstoupí i Roubíček a také se začne hlasitě modlit: „Hospodine, můj Bože. Sešli mi, prosím, sto korun na jídlo pro mě a pro mou rodinu!“ Chvíli se oba modlí, ale pak to Rubinstein nevydrží, otočí se k Roubíčkově a říká: „Poslechnou, Roubíček, tady mají tu stovku a nerozptylujou mi ho takovýma maličkostma!“

Pojem lakomství

Slovo lakomství je v latině avaritia, tedy neuspořádaná touha po získání či uchování peněz, majetku nebo časných statků, čili stručně: neuspořádaná láska k věcem tohoto světa. K rozlišení dodejme, že chamtivost je neuspořádané získávání, kdežto neuspořádané uchovávání je lakomství. Nejde jen o lásku k přehnané sumě, ale o přehnanou lásku k jakékoliv sumě! Podle pouštních otců se jedná o třetí neřest v řadě. Je předcházena smilstvem a následována hněvem. Nekoření v přirozenosti, přistupuje k duši zvnějšku. Proto je snadné se jí ochránit. Ale jakmile si ji člověk jednou vpustí do srdce, vytrvale roste, plodí další neřesti a je obtížné se jí zbavit. „Dcerami“ této neřesti jsou: tvrdost srdce, nepokoj srdce, násilí, podvod a klam. Lakomství je jedna z „nepostřehnutých neřestí“. Vzpomínáme si, že bychom se z ní někdy zpovídali? Snadno si ji omlouváme a vydáváme ji za „prozíravost“. Možným důvodem nepostřehnutelnosti lakomství je, že ji vůbec nevnímáme jako neřest. Dáváme mu jméno úspěch. Funguje to podobně jako v souvislosti s obžerstvím, kde se oceňují tzv. foodies, a se smilstvem, kdy se jako něco pozitivního prezentuje sexuální revoluce. Proměnila se i naše mytologie. Hrdinou už není boháč, který si zvolí dobrovolnou chudobu, jako sv. František, ale chudák, který svým úsilím zbohatne: Steve Jobs, Bill Gates, Buffett, Soros a další příklady amerického snu. Vše maskujeme slovní zásobou: cílevědomost místo chamtivosti, šetrnost místo lakomství, píle místo hrabivosti.

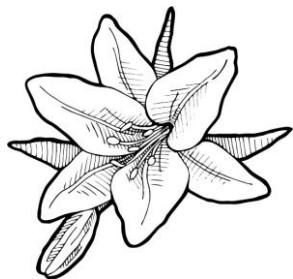

*Hledejte
nejprve Boží
království...*

Svědectví Písma svatého

Ve Starém i Novém zákoně se přitom o škodlivosti mamonu hovoří častěji, než kupříkladu o obžerství, nebo smilstvu. V šesté kapitole Matoušova evangelia Pán Ježíš říká: „Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům. Neboť jednoho bude nenávidět a druhého milovat, k jednomu se přidá a druhým potom pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i majetku. Proto vám pravím: Nemějte starost o svůj život, co budete jíst, ani o tělo, co budete mít na sebe. Což není život víc než pokrm a tělo víc než oděv? Pohleďte na nebeské ptactvo: neseje, nežne, nesklízí do stodol, a přece je váš nebeský Otec živí. Což vy nejste o mnoho cennější? Kdo z vás může o jedinou píď prodloužit svůj život, bude-li se znepokojoval? A o oděv proč si děláte starosti? Podívejte se na polní lilie, jak rostou: nepracují, nepředou –

a pravím vám, že ani Šalomoun v celé své nádheře nebyl tak oděn, jako jedna z nich. Jestliže tedy Bůh tak obléká polní travu, která tu dnes je a

zítra bude hozena do pece, neobleče tím spíše vás, malověrní? Nemějte starost a neříkejte: co budeme jíst? Co budeme pít? Co si budeme oblékat? Po tom všem se shánějí pohané. Váš nebeský Otec přece ví, že to všechno potřebujete. Hledejte především jeho

království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno. Nedělejte si tedy starosti o zítřek; zítřek bude mít své starosti. Každý den má dost na svém trápení.“

Tato kapitola je pro křesťany zvláště těžká a často ji ve čtení duchovně přeskakují. Lze takto žít, když člověk není mnich? Kristova odpověď směřuje k správnému žebříčku hodnot. Jde od nejvyššího dobra k nižším. Pokud by nestál na prvním místě Bůh, i prostota by se mohla stát modloslužbou. Vnitřním dokladem toho, že hledám na prvním místě Boží království a svěřuji se Bohu, je svoboda od úzkosti. Chamtiví a lakomí lidé svobodu neznají, ale zažívají neustálý nepokoj, protože se chtějí ve světě zabezpečit. Na jiném místě však Ježíš říká: „Mějte se na pozoru před každou chamtivostí, neboť i když člověk má nadbytek, není jeho život zajištěn tím, co má.“

Lakomství má různé podoby a projevy. Například nechota mít děti, protože by omezovaly životní styl svých rodičů. Lakoty se ale člověk může dopouštět i na duchovním poli. Když začátečník přestane nalézat útěchu v duchovních věcech, propadá zármutku a nepokoji. Může si je kompenzovat hromaděním knih, rad, myšlenek či zbožných předmětů, místo aby pěstoval ctnostné skutky a umrtvoval se. Sv. Jan od Kříže píše: „Hodně už toho je napsáno, aby se mohlo pracovat na tom, na čem záleží, a (...) to, co chybí, chybí-li něco, není psaní nebo mluvení, neboť toho obvykle spíše přebývá, nýbrž mlčení a konání.“

Ježíš a majetek

Ježíšovo učení není především „buďte chudí“, ale „důvěřujte Otci“. Sám je příkladem naprosté oproštěnosti od světa a odevzdanosti Otci. Narodí se ve chlévě, položen je do krmelce, zanedlouho na to prchá do Egypta, pracuje v tesařské dílně, putuje po Galileji a Judeji a svůj život končí odevzdáním úplně všeho. Jeho poslední slova na kříži zní: „Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha.“ Z jeho „vysvělení ze země“ a „sebeodevzdání Otci“ vychází dvojí poučení:

1) Čím více pout k zemi, tím těžší umírání.

Poučení starce Silvána: Hříšná duše uchvácená vášněmi nemůže mít pokoj a radovat se v Bohu, i kdyby měla všechna bohatství země a i kdyby vládla nad celým světem. Kdyby takovému králi, vesele hodujícímu se svými knížaty a sedícímu na trůně v celé své slávě najednou řekli: „Králi, v tuto chvíli zemřeš!“, jeho duše by se zasmušila, zachvěla by se strachem a uviděl by svou bezmoc. A kolik je přitom chudých lidí, kteří jsou bohatí

jenom láskou k Bohu, ale kdyby jim někdo řekl: „V tuto chvíli zemřeš“, odpověděli by pokojně: „Děj se vůle Páně. Sláva Bohu za to, že si na mě vzpomněl a chce mě vzít tam, kam jako první vešel lotr.“

2) Nebyli jsme stvořeni k zakoušení plnosti štěstí již na tomto světě.

Pokud by se Ježíš Kristus domníval, že země má být Rájem, pak by ji na Velký pátek neopustil. Svými posledními slovy však zdůrazňuje: jen v Bohu je trvalý pokoj. Na zemi přetrvává neřešitelné napětí mezi chtěním a dosažením: vzrušení při usilování o cíl je vystřídáno krátkým potěšením a pokojem, ale neklid se zas ozve. Radost z usilování a radost z vlastnění lze smířit jen v Bohu: v něm dosahujeme Nekonečného, můžeme se donekonečna nořit stále hlouběji, stále více se z něj těšit, aniž bychom ho kdy „vyčerpali“. Věčnost je naplněna objevováním Života, Pravdy, Lásky a Krásy.

Jsme jen krátce na zemi, pro nebe jsme stvořeni.

Ctnost prostoty (simplicitas)

Ctnost nespočívá v opačném extrému, ale vede „zlatý řez“ v poměru k majetku. Jde-li o získávání majetku, je na místě skromnost – tedy ani chamtivost, ani pohrdání Božím stvořením. Pokud jde o uchování majetku, je na místě štědrost – tedy ani lakomství, ani rozmařilost.

Jako praktického průvodce ctností prostoty uvedme sedm vnějších projevů, jak je popsal Richard Foster.

1) **Kupuj věci s ohledem na jejich užitečnost, nikoliv na svůj status.** Jak nesmyslně se dá vyšponovat cena obyčejného trička, když se na něj našije značka známé firmy!

2) **Nenech se ovládnout reklamou na nejnovější nezbytnosti.** Tato rada člověka osvobozuje od stavu, který popsal Chuck Palahniuk v postřehu: „Celé generace pracují v zaměstnáních, která nenávidí, jen proto, že si pak mohou koupit to, co ve skutečnosti nepotřebují.“

3) **Zbavuj se věcí, které plodí závislosti.** Rada se netýká přirozených potřeb, jakou je například jídlo, spánek, nebo ticho, ale potřeb umělých, jako jsou návykové látky, média, zábavy, pohodlí.

Čím víc proužků, tím víc adidas... 😊

4) **Cvič se v rozdávaní.** Je dobré pěstovat „etiku dávání-přijímání“ a být tak svobodný od „etiky prodávání-kupování“. Tato etika by v nás měla plodit až nakažlivou nezištnost. Jak říká Pán Ježíš v evangeliu: „Zadarmo jste dostali, zadarmo dávejte.“ Je krásné vidět, jak častý jev to u křesťanů bývá. Někdo někoho třeba zdarma svezde autem. Pasažér se mu chce revanšovat a nutí mu za cestu peníze. Řidič se však úporně

brání, protože dobrý skutek chtěl vykonat z nezištné křesťanské lásky. Vzniká tak zvláštní jev, kterému říkám „katolická přetlačovaná“. Bývá pak někdy komické, že tato snaha o dobročinnost může přerůst až v opak původního záměru, když se na sebe dotyční začnou zlobit. K tomu je třeba dodat, že k této etice nepatří jen „dávání“, ale i „přijímání“. Tedy že člověk přijetím daru, či služby umožňuje druhému být prospěšný.

5) Uč se radosti z toho, co ti nepatří. Žijeme v kultuře posedlé vlastněním. „Mít“ pro nás znamená „mít moc“, mít věci pod kontrolou. Není to nic než iluze. Nic jsme si na svět nepřinesli a nic si z něj ani neodneseme. Žijeme ve vypůjčeném čase a jsme jen jeho správci. Můžeme mít radost ze soukromé zahrady, ale právě tak se můžeme radovat z veřejného parku. Můžeme si vytvořit sbírku knih, ale také můžeme navštěvovat veřejnou knihovnu. Výhodou takových veřejných míst je, že se neuzavíráme doma, ale můžeme se setkávat i s nečekanými přáteli.

6) Cvič se v lásce ke stvoření. Chod', kdykoliv jen můžeš. Dívej se, poslouvej, čichej, žasni a připomínej si, že svět není tvůj. „Hospodinova je země se vším, co je na ní, svět i ti, kdo na něm sídlí.“ (Ž 24,1); Je dobré si všímat, že všechno je dar.

7) Nenakupuj na splátky. To je jasné - k tomu není co dodat.

Bud' pochválen, můj Pane, za sestru smrt těla, které žádný živý člověk nemůže uniknout.

Běda těm, kdo zemřou ve smrtelných hříších; blaze těm, které naleznou ve shodě s tvou nejsvětější vůlí, protože druhá smrt jim neublíží.

Svatý František z Assisi

Příkladem radostného člověka vydaného do Božích rukou je sv. František z Assisi. U něj vidíme jak pohrdání hmotnými statky – zejména penězi, které považoval za trus – tak nebetyčný obdiv ke stvoření, který můžeme vyčíst z jeho chvalozpěvu na bratra slunce. Jeho oproštěnost od starostí o tělo byla taková, že se s láskou vyjadřoval také o „sestřičce smrti těla“, která člověka převádí od života tělesného, k životu s Dárcem života. I proto jeho řeholní bratři nikdy nemluvili o jeho zesnutí jako o smrti, ale o „přechodu“ – tedy o navrácení se do náruče Otcovy.

Štěpán Smolen, Daniel Blažke

Fatima

Na světě se pořád něco děje a tak každý rok máme příležitost připomínat si a slavit různá výročí. V tom letošním

dvatřicetým si někdo připomene sté výročí Velké říjnové socialistické revoluce, jiný bude slavit tři sta let od založení první zednářské velkolóže v Londýně. No a myšlenky katolických mariánských ctitelů spějí k portugalské Fatimě, kde se 13.5.1917

třem prostým pasáčkům Františkovi, Hiacintě a Lucii, zjevila Panna Maria. Panna Maria se zjevovala dál každý 13. den v měsíci až do října.

Ve zjeveních Panna Maria žádá, aby se lidé obrátili od svých hříchů k Bohu, aby za své hříchy konali pokání a také aby se obětovali a modlili modlitbu růžence za nekající hříšníky.

Dne 13.7.1917 děti slyšeli toto: „Viděli jste peklo, kam se dostávají duše ubohých hříšníků. Aby je zachránil, chce Bůh ve světě zavést úctu k mému Neposkvrněnému Srdci. Jestliže lidé udělají, co vám řeknu, mnoho duší se zachrání a bude mír. Válka spěje ke konci. Nepřestanou-li však urážet Boha, vypukne za pontifikátu Pia XI. nová, krutější válka... (Pius XI byl papežem v letech 1922-1939) ... Až uvidíte noc ozářenou neznámým světlem, vězte, že to je velké znamení, kterým Bůh dává najevo, že potrestá svět za jeho zločiny válkou, hladem, pronásledováním Církve a Svatého

otce. Aby se tomu zabránilo, přijdu požádat o zasvěcení Ruska svému Neposkvrněnému Srdci a o smírné svaté přijímání o prvních sobotách v měsíci...“ (toto je

i důvod, proč se každou první sobotu v měsíci koná pouť v Hlubokých Mašůvkách) Téhož dne byla dětem sdělena modlitba za hříšníky, která se později jako tzv. fatimská vložka stala součástí modlitby růžence: „Ó můj Ježíši, odpusť nám naše hříchy, uchraň nás pekelného ohně a přiveď do nebe všechny duše, zvláště ty, které Tvého milosrdenství nejvíce potřebují.“

13.10.1917 v průběhu zjevení okolo 70000 lidí bylo očitými svědky tzv. slunečního zázraku, kdy se sluneční kotouč točil a metal všemi směry pruhy světél různých barev. Církev pravost tohoto mariánského zjevení po létech zkoumání uznala v roce 1930.

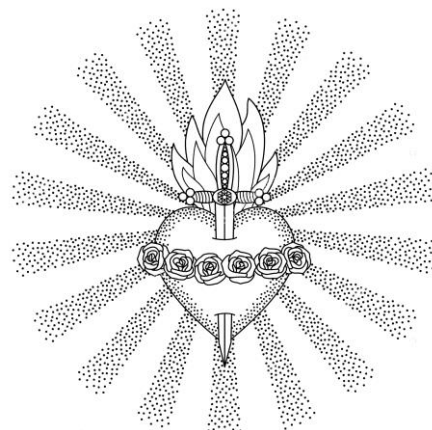
Co si s tímto zjevením máme počít? V bibli ve Starém zákoně proroci často přináší myšlenku o Boží vládě nad

Ó můj Ježíši, odpusť nám naše hříchy, uchraň nás pekelného ohně a přiveď do nebe všechny duše, zvláště ty, které Tvého milosrdenství nejvíce potřebují.

světem a interpretují nejrůznější konkrétní historické události jako důsledek určitého chování izraelského národa (např. babylónské vyhnanství je předem prorokem Jeremiášem ohlašováno jako Boží trest za modloslužbu a sociální nespravedlnosti ve společnosti a dodatečně ještě v podobném duchu mnohokrát interpretováno.)

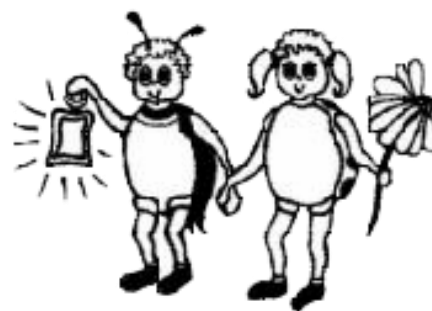
Ve 20. století fatimské zjevení vede myslí věřících k podobným myšlenkám. Je na každém člověku, jestli jednotlivé události související se zjevením prohlásí za náhodný souběh datumů nebo uzná Boží prozřetelnou ruku jednající v dějinách. A co to je za datumy? Portugalsko bylo vždy zemí Panny Marie – několik portugalských králů učinilo zasvěcení země matce Boží. Ale v době zjevení bylo Portugalsko v duchovním i politickém rozkladu. Střídali se tu prezidenti i předsedové vlád. Vládla anarchie, chudoba a církve byla utiskována. V roce 1916 biskupové mobilizovali věřící k modlitbě růžence, v roce 1917 přišlo zjevení. V roce 1926 v den, kdy končil v městě Braha mariánský kongres, začalo v témže městě vojenské povstání, které vedlo k obnovení politické stability země. Můžeme dále přemýšlet o souběhu Zasvěcení světa Neposkvrněnému Srdci Panny Marie vykonaném papežem Piem XII. 31.10. a 8.12. roku 1942 a zlomem v průběhu 2. světové války daném zvláště bitvou u Stalingradu. Neunikne nám v této souvislosti atentát na papeže Jana Pavla II. 13.5.1981. Anebo můžeme položit do souvislosti zasvěcení, které Jan Pavel II. vykonal 25.3.1984 a explozi v Severomorsku 13.5.1984, která zničila podstatné množství nosičů ruských jaderných hlavic. Můžeme a nemusíme.

P. Jindřich

Prázdninovou bohoslužbou posvěť svoji dovolenou...

Pokud byste se během prázdnin dostali do oblasti Podýjí, můžete navštívit některou z našich prázdninových bohoslužeb: Každé úterý od začátku července do 8. srpna bude **v kapli na Hradě Bítově** mše svatá v 16:30. Poutní mše svatá **na hradě Bítově** bude v neděli 13.8. v 11 hod. **Prázdninové mše svaté na střeše restaurace Štika** budou bývát vždy v pondělí v 19.30 a to od 3.7. do 14.8. včetně. **Na Novém Hrádku** u Lukova bude mše svatá v neděli 6.8. v 18 hod. **V kapli P.M. Bolestné v Čížově** bude mše svatá v neděli 13.8. v 17 hod. Tzv. **lucerničková mše svatá u Červené kapličky** nad Hradem Bítovem bude sloužena v úterý 22. 8. Sraz ve 20:00 na parkovišti nad hradem. Lampičky a svíčky s sebou.

NEBOJTE SE!
CELOSTÁTNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE OLOMOUC 2017

Na wikipedii najdete kde co. Mimo jiné je tam i seznam asi tří set fobií, tedy chorobných strachů. Člověk žasne, čeho všeho se člověk může bát. Mezi fobiemi najdeme i antropofobii, což znamená strach z lidí. V evangeliu uplynulé neděle Ježíš své učedníky povzbuzuje:

„Nebojte se lidí.“ A zve nás k tomu, abychom uprostřed společnosti, která hodnoty víry nevyznává, dokázali své křesťanství žít statečně. Povzbuzujeme mladé, aby se nebáli ve dnech 15.-20.8.2017 vyrazit na celostátní setkání mladých do Olomouce, které má motto právě „Nebojte se!“ Přihlášení a informace je možno najít na www.signaly.cz.

Na vědomost se také dává, že:

- ❖ **Cyrilometodějská pouť v Oleksovičkách** bude ve středu 5.7. Opět začneme v 16 hod v kostele ve Slupi modlitbou růžence a půjdeme procesím ke kapličky do Oleksoviček, kde bude v 17 hodin mše svatá.
- ❖ **XV. pěší pouť na Velehrad** zahajuje mší svatou na Vranově v pondělí 21.8. v 15:00.
- ❖ V sobotu 2.9. se ve Slupi již po třinácté konají **Slavnosti chleba**. Poutní mše svatá **k Panně Marii** bude letos v 15 hodin.
- ❖ V květnu to bylo **10 let**, od doby, kdy začal vycházet časopis **Milujte se!** vyšlo již **1.788.000** výtisků. Bohu díky!
- ❖ Z farního týmu Přímětice po šesti letech služby **odchází náš jáhen Daniel**. Děkujeme mu za jeho práci zvláště také pro Zpravodaj a do další služby mu vyprošujeme hojnost Božího požehnání.

Tak trochu básnická soutěž

Na kreslená přísloví z velikonočního Zpravodaje se nám tentokrát sešlo nebývale mnoho správných odpovědí – celkem 12. Správné odpovědi jsou tyto: Bližší košile než kabát, Tudy cesta nevede, Hloupý kdo dává, hloupější kdo nebere, Nula od nuly pojde.

Vylosovali jsme tyto výherce: Eva a Petr Holíkoví, Bohuslava Jelenová a Dana Stuhlová. Mohou se těšit na věcnou cenu od jáhna Daniela.

Ve vydání Zpravodaje, který držíte v ruce, jsou v komiksové bublině uvedena tři fatymská hesla. Zkuste se jimi nechat inspirovat a napište nám nějaké svoje rýmované heslo. Nemusí to být nutně heslo hlásající nějakou pravdu víry. Jen by to mělo být heslo, které je zveřejnitelné v našem farním Zpravodaji. Na vaše nápady se těšíme, a protože jáhen Daniel bude z našeho přímětického farního týmu s největší pravděpodobností odcházet, pošlete své nápady na email jindrichcoupek@seznam.cz.

*Úzká brána,
strmá cesta
je do nebeského
města.*

Poklop, klíče, zmrzlina,...

Strč mobil do čaje a máš T-mobile. Strč mobil do vody a máš Vodafone. Rozlom ho na dva kusy a máš Ó dva.

Pokojská: „V kolik hodin si přejete ráno vzbudit, pane?“ „V sedm, ale polibkem,“ zažertoval host. „Dobře, pane, vyřídím to vrátnému!“

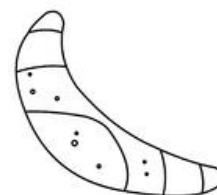
O Na ulici potká nula osmičku a povzdychne: „Tahle nová móda s páskem!“ **8**
„Hurvínku, já jsem byla už jako miminko inteligentní. V devíti měsících jsem běhala.“
„A tomu říkáš inteligentní?“, podiví se Hurvínk, „to já se ještě ve třech nechal nosit.“

Ptá se máma Jeníčka: „Proč krmíš slepice čokoládou?“ On odpoví: „Aby mi snesly kindrvajička.“

Pepíček udělá úkoly a tatínek je zkontroluje. „Tohle máš dobře, tohle taky. Proč je tady moje fotka?“ ptá se tatínek. „Protože paní učitelka chtěla vidět toho, co mi kontroluje úkoly!“

Žena chce udělat manželovi radost, až se vrátí ze služební cesty, a chystá se připravit řízky. Muž se vrátí, otevře dveře a uvidí tři kopce strouhanky. Přeleze je a vidí manželku, jak strouhá rohlíky. Ptá se jí: „Na co tolik strouhanky?“ „V kuchařce psali: strouháme dva dny staré rohlíky.“

U večere se chlubí Pavlík tatínkovi: „Tati, zbavil jsem babičku zlovyku, už si nekouše nehty!“ „To jsi hodný kluk, a jak se ti to povedlo?“ „Zakopal jsem jí zuby na zahradě!“

Do obchodu s ovocem a zeleninou přijde holčička s banánovou slupkou. „Co si přeješ?“ ptá se paní prodavačka. „Novou náplň.“

Toto 83. číslo farního zpravodaje vydal **Farní tým Vranov n.D.** ve složení: P. Marek Dunda (mobil: 731402742), moderátor týmu, farář ve Vranově, Štítarech, Lančově, Olbramkosteletě, a Vratětině, P. Milan Plíšek (mobil: 723693455), farář ve Starém Petříně, Šafově, Stálkách a Korolupěch, Lubnici, Bítově a Chvalaticích, kaplan P. Jan Richter (mobil: 731402743) a otec jáhen František Řezníček - adresa FATYM VRANOV, Řk. farnost Vranov nad Dyjí 20, PSČ 671 03, e-mail: vranov@fatym.com, tel. 515296384; tel. Štítary 515291519

a **Farní tým Přímětice** ve složení P. Jindřich Čoupek (mobil: 731402652), moderátor týmu, farář v Prosiměřicích, Práčích a Těšeticích, Horním Břečkově a Lukově, Přímětících a Citonicích, P. Pavel Sobotka (mobil: 731402650), farář v Dyjákovicích, Hrádku, Valtrovicích, Jaroslavicích, Slupi a Strachotících, kaplan P. Marek Coufal (mobil: 722 752 154) a jáhen Daniel Blažke (mobil: 736510847) - adresa FATYM PŘÍMĚTICE, Řk. farnost Přímětice 18, 669 04 Znojmo, e-mail: primetice@fatym.com. Vyšlo v červenci 2017. Náklad 7030 výtisků (z toho 1000 je verze pro naši adoptivní farnost Jeníkov). Příští vydání (již osmdesátčtvrté) je plánováno jako dušičkové a vyjde, dá-li Bůh, v říjnu 2017. Vytiskl A.M.I.M.S. - Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei (česky: Apoštolát P. Marie Neposkvrněné - Matky Naděje). Rozdáváno do každé domácnosti v našich farnostech. Text zpravodaje se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Pro vlastní potřebu **Internet: www.fatym.com (doporučujeme i naši televizi www.TV-MIS.cz)** Neprodejné